สัปดาห์ที่ 6
เทศกาลปัสกา

สดด 98:1-2,3-4

ทำวัตรสัปดาห์ที่ 2

บทอ่านที่ 1 **กจ 18:1-8**

หลังจากนั้น เปาโลออกจากกรุงเอเธนส์ไปเมืองโครินธ์ เขาพบชาวยิวคนหนึ่งชื่ออาควิลา ชาวแคว้นปอนทัส เพิ่งมาจากอิตาลีพร้อมกับภรรยาชื่อปริสซิลลา เพราะพระจักรพรรดิคลาวดิอัสทรงออกพระราชกฤษฎีกาให้ชาวยิวทุกคนออกจากกรุงโรม เปาโลไปหาเขาทั้งสอง พักอยู่และทำงานร่วมกัน เพราะมีอาชีพเดียวกันคือเป็นช่างทำเต็นท์ ทุกวันสับบาโตเปาโลอภิปรายในศาลาธรรม พยายามชักชวนชาวยิวและชาวกรีกให้มีความเชื่อ

เมื่อสิลาสและทิโมธีกลับมาจากแคว้นมาซิโดเนียแล้ว เปาโลอุทิศตนเต็มที่ในการประกาศพระวาจา เป็นพยานยืนยันแก่ชาวยิวว่า พระเยซูเป็นพระคริสตเจ้า แต่เมื่อชาวยิวเหล่านั้นต่อต้านและกล่าวคำสบประมาท เปาโลก็สะบัดฝุ่นจากเสื้อผ้าเป็นการตอบโต้กล่าวแก่เขาว่า “ถ้าท่านไม่รอดพ้น ก็เป็นเรื่องของท่าน! ข้าพเจ้าไม่รับผิดชอบแล้ว ตั้งแต่นี้ไปข้าพเจ้าจะไปหาคนต่างศาสนา”

เปาโลออกจากศาลาธรรมไปยังบ้านของทิธีอัส ยุสตัส ผู้เลื่อมใสในพระเจ้า บ้านของเขาอยู่ติดกับศาลาธรรม คริสปัสหัวหน้าศาลาธรรมและทุกคนในครอบครัวมีความเชื่อในองค์พระผู้เป็นเจ้า ชาวโครินธ์หลายคนที่ได้ฟังเปาโล ก็มีความเชื่อและได้รับศีลล้างบาปด้วย

พระวรสาร **ยน 16:16-20**

เวลานั้น พระเยซูเจ้าตรัสกับบรรดาศิษย์ว่า “อีกไม่นาน ท่านทั้งหลายจะไม่เห็นเรา และต่อไปไม่นาน ท่านจะเห็นเราอีก”

ศิษย์บางคนจึงถามกันว่า ‘ที่พระองค์ตรัสกับเราว่า “อีกไม่นาน ท่านจะไม่เห็นเรา แล้วต่อไปไม่นาน ท่านจะเห็นเราอีก” หมายความว่าอะไร? และที่พระองค์ตรัสว่า “เรากำลังไปเฝ้าพระบิดา” หมายความว่าอะไร?’ เขาพูดกันอีกว่า ที่พระองค์ตรัสว่า “อีกไม่นาน” นั้นหมายความว่าอะไร? เราไม่เข้าใจว่าพระองค์กำลังตรัสอะไร’

พระเยซูเจ้าทรงทราบว่าบรรดาศิษย์ต้องการทูลถามพระองค์ จึงตรัสว่า ‘ท่านกำลังถามกันใช่ไหมถึงเรื่องที่เรากล่าวว่า “อีกไม่นานท่านจะไม่เห็นเรา แล้วต่อไปไม่นานท่านจะเห็นเราอีก” เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ท่านจะร้องไห้ คร่ำครวญ แต่โลกจะชื่นชมยินดี ท่านจะเศร้าโศก แต่ความเศร้าโศกของท่านจะเปลี่ยนเป็นความยินดี’

ข้อคิด

เปาโลซึ่งเป็นฟาริสีที่เคร่งและมีความรอบรู้ในพระคัมภีร์เป็นอย่างดี เมื่อได้พบกับพระเยซูเจ้าในแสงสว่างเจิดจ้าขณะที่กำลังจะเดินทางเข้าเมืองดามัสกัสแล้ว ทำให้ดวงตาเห็นธรรม รู้แจ้งว่าคนที่ชื่อเยซูนั้นแท้จริงแล้วเป็นใคร ท่านจึงมั่นใจอย่างที่สุดในองค์พระคริสตเจ้า ท่านพยายามทำทุกอย่างเพื่อให้ชาวยิวและชาวกรีกเข้าใจตามที่ท่านเข้าใจ แต่พวกเขายังยึดมั่นในความคิดเดิม บางครั้งการยึดมั่นในความรู้ ความเชื่อและทฤษฎีเดิมซึ่งไม่ถูกต้องก็ทำให้เสียโอกาสที่จะพบความจริง

วันที่ 17 พฤษภาคม 2011/2555

ยน 15.9-17

บทเทศน์

ระหว่างสงครามระหว่างชาวฝรั่งเศสกับชาวมาลากาซี (1883 – 1885) ธรรมทูตส่วนใหญ่ที่เป็นคาทอลิกถูกขับไล่จากมาดากัสการ์ เนื่องจากดินแดนนี้เป็นพระศาสนจักรที่เพิ่งตั้ง จึงยังไม่มีพระสงฆ์มาประจำ. คริสตชนมาดากัสซีจึงถูกกล่าวหาอย่างผิดๆว่ เข้าข้างประเทศฝรั่งเศส. ซึ่งบัดนี้ถูกรัฐบาลโปรเตสแตนท์เบียดเบียน

ฆราวาสตระหนักถึงบทบาทและความรับผิดชอบต่อพระศาสนจักร. ผู้นำฆราวาสคาทอลิกเริ่มที่จะเดินทางเข้าไปในหมู่บ้านเพื่อเทศน์สอนและทำให้เพื่อนคาทอลิกมีความเชื่อ. เป็นเพราะวิคตอเรีย มาโซมานาริโว (Victoria Rasomanarivo) ลูกสะใภ้ของนายกรัฐมนตรีที่ใช้อิทธิพลของเธอและทรัพยาก รเพื่อป้องกันชุมชนคาทอลิกและวัดต่างๆ ซึ่งพระศาสนจักรเริ่มแรกได้รับการฟื้นฟู. เมื่อธรรมทูตกลับมาถึงมาดากัสการ์หลังสงคราม พวกเขาประหลาดใจที่พบว่า พระศาสนจักรมีความกระตือรือร้นมาก

ใน ค.ศ. 1989 สมเด็จพระสันตะปาปายอห์น ปอลที่ 2 ได้สถาปนาวิคตอเรียเป็นบุญราศี

ความเศร้าที่จับใจชาวคาทอลิกมาดากัสการ์เกิดจากการไม่มีเจ้าอาวาสประจำ สามารถเปรียบเทียบกับอัครสาวกเมื่อพระคริสตเจ้าจากพวกเขาไป. อย่างไรก็ตาม พวกเขาไม่ปล่อยให้พวกเขาต่างคนต่างอยู่และ

หัวใจแตกสลายอีกต่อไป. ตรงกันข้าม สิ่งนี้ทำให้พวกเขาตระหนักว่า **พระเยซูเจ้า ซึ่งเป็นผู้อภิบาลกำลังประทับอยู่กับพวกเขา และพวกเขาเอง มีความรักฉันพี่น้อง** ทำให้การประทับอยู่ของพระองค์เป็นจริง การประทับอยู่ด้วยพระกายของพระคริสตเจ้าได้ปลุกพวกเขาให้มีบทบาทและรับผิดชอบต่อพันธกิจของพระองค์. เช่นเดียวกับวิคตอเรียและเพื่อน ฆราวาส

เราควรเป็นสัญญาณ แห่งที่หลบภัยของพระเยซูเจ้าต่อคนอื่น ด้วยการสนับสนุนกันและกัน เพื่อเราจะได้มั่นคงในความเชื่อและดำเนินชีวิตอย่างซื่อสัตย์